

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
АРТЕМЕНКО ІГОР АНАТОЛІЙОВИЧ
УХВАЛА

31 травня 2019 р.

Київ

7044/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Артеменко Ігор Анатолійович, здійснивши відповідно до пунктів 1, 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» попередню перевірку на відповідність вимогам закону дисциплінарної скарги Мартинюка Віталія Ігоровича стосовно суддів Сокальського районного суду Львівської області Фарини Лідії Юріївни, Пахута Сергія Олександровича, Струс Тетяни Василівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 31 січня 2019 за вх. № М-772/0/7-19 надійшла дисциплінарна скарга Мартинюка В.І. від 28 січня 2019 року на порушення, допущені суддями Сокальського районного суду Львівської області Фариною Л.Ю., Пахутом С.О., Струс Т.В., під час розгляду кримінального провадження № _____ за обвинуваченням _____ у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 286 КК України (справа № _____).

зазначає, що вищевказана кримінальна справа у якій він є _____, спочатку перебувала у провадженні судді Фарини Л.Ю. з 8 серпня 2013 року по 2 червня 2014 року.

Суддя Фарина Л.Ю. ухвалила вирок від 2 червня 2014 року за відсутності, хоча він звертався із клопотанням про відкладення розгляду кримінального провадження до його одужання у зв'язку з операцією, оскільки вирок має бути достовірний та справедливий. Вказаний вирок був скасований судом апеляційної інстанції та призначено новий розгляд в суді першої інстанції у зв'язку з істотним порушенням вимог кримінально-процесуального закону.

В подальшому в суді першої інстанції головуючим у цьому кримінальному провадженні був суддя Пахут С.О., який з 2014 року по 2016 рік розглядав справу, та, не закінчивши її розгляд, був звільнений 5 липня 2016 року з посади судді у зв'язку з поданням заяви про відставку.

Після цього справу було перерозподілено судді Струс Т.В., яка тільки через два місяці – 12 вересня 2016 року призначила підготовче судове засідання.

Зазначена справа перебувала в провадженні судді Струс Т.В. до 18 січня 2019 року до закінчення її повноважень судді. За весь час (майже два з половиною роки), в порушення кримінально-процесуального закону, суддя Струс Т.В. не опитала обвинуваченого, не провела судові дебати та не ухвалила вирок, вона призначала судові засідання або раз на місяць, або з інтервалом через два місяці.

Також, як зазначив Мартинюк В.І., суддя Струс Т.В. була головуюча у цивільній справі № _____ за позовом. Ухвалою судді Струс Т.В. від 30 липня 2018 року скасованою постановою Львівського апеляційного суду від 29 грудня 2018 року з огляду на порушення норм процесуального права, було відмовлено у задоволенні його заяви про забезпечення позову у справі.

Автор скарги просить взяти до уваги викладене вище та прийняти міри до суддів Сокальського районного суду Львівської області.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 31 січня 2019 року дисциплінарну скаргу Мартинюка В.І. передано мені для здійснення попередньої перевірки.

Згідно з пунктами 1, 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчас дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаргнику.

За результатами вивчення та попередньої перевірки дисциплінарної скарги Мартинюка В.І. на відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення її без розгляду чи відмови у відкритті дисциплінарної справи встановлено таке.

Кримінальне провадження № _____ від 14 січня 2013 року за обвинуваченням _____ у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 286 КК України, надійшло до Сокальського районного суду Львівської області суду 11 липня 2013 року та була передана у провадження судді Фарини Л.Ю. (справа № _____), якою 2 червня 2014 року у справі було постановлено вирок, з яким, зокрема, а саме в частині вирішення цивільного позову, не погодився сам _____.

Ухвалою апеляційного суду Львівської області від 16 грудня 2014 року вирок було скасовано та справу передано на новий розгляд до суду першої інстанції. Зокрема підставою для скасування вироку слугував розгляд справи за відсутності потерпілого.

9 лютого 2015 року вказана справа надійшла у провадження судді Сокальського районного суду Львівської області Пахута С.О.

18 липня 2016 року у зв'язку із звільненням Пахута С.О. з посади судді Сокальського районного суду Львівської області, у відставку дану справу перерозподілено та передано у провадження судді Струс Т.В.

У зв'язку з перебуванням судді у щорічній основній відпустці в період з 15 серпня по 9 вересня 2016 року, справа призначалася до підготовчого судового засідання на 12 вересня 2016 року, однак у зв'язку із неявкою в судові засідання потерпілих, частина яких зокрема знаходилась за кордоном, зміною потерпілим представників, а також рядом клопотань про відкладення справи її учасниками, підготовче судові засідання було відкладено.

Також обвинуваченим було заявлено відвід головному судді, у задоволенні якого ухвалою від 11 січня 2017 року відмовлено.

28 лютого 2017 року у підготовчому судовому засіданні задоволено клопотання прокурора про повернення обвинувального акту прокурору для усунення недоліків.

Після доопрацювання обвинувальний акт надійшов до Сокальського районного суду Львівської області 3 травня 2017 року. Справі присвоєно № та розподілено в провадження судді Веремчука О.А.

Ухвалою від 17 травня 2017 року було задоволено заяву про самовідвід судді Веремчука О.А. і 18 травня 2017 року відповідно до протоколу повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями справу розподілено в провадження судді Струс Т.В.

24 травня 2017 року головуючим суддею подано заяву про самовідвід по даному кримінальному провадженні, у задоволенні якої ухвалою від 22 червня 2017 року відмовлено.

Ухвалою від 14 липня 2017 року справу призначено до судового розгляду на 15 вересня 2017 року (з 17 липня по 18 серпня 2017 року суддя перебувала у щорічній основній відпустці).

Справа призначалась на 6 жовтня 2017 року та відкладена на 9 листопада 2017 року у зв'язку із неявкою потерпілих.

7 грудня 2017 року відкладена на 22 січня 2018 року – із неявкою потерпілих.

22 січня 2018 року відкладено на 5 березня 2018 року – із неявкою потерпілих, свідків та представника цивільного відповідача.

5 березня 2018 року відкладено на 29 березня – із приводом свідків та витребуванням доказів.

29 березня 2018 року відкладено на 30 травня 2018 року – із приводом свідків

30 травня 2018 року відкладено на 27 червня 2018 року – із викликом свідків.

27 червня 2018 року відкладено на іншу дату – з відпусткою судді.

Справа призначалась на 6 вересня 2018 року та була відкладена на 10 жовтня 2018 року – із вирішенням питання щодо участі потерпілого в судовому засіданні в режимі відеоконференції за місцем його проживання.

10 жовтня 2018 року відкладена на 7 листопада 2018 року за клопотанням обвинуваченого.

7 листопада 2018 року відкладено на 13 листопада 2018 року – із клопотанням сторін щодо можливого врегулювання цивільного позову у добровільному порядку.

13 листопада 2018 року в судовому засіданні потерпілий надав пояснення та крім іншого вказав на те, що добровільно вирішити цивільний позов не вдалося, оскільки із відповідачем вони не змогли домовитися щодо суми відшкодування шкоди.

Крім цього, оскільки інші потерпілі в судові засідання не з'являються, стороною обвинувачення заявлялися клопотання щодо відкладення розгляду справи з цих підстав, так як участь потерпілих в розгляді справи є обов'язковою, судом було зобов'язано прокурора надати суду відомості щодо місця перебування потерпілих, надання інформації з Прикордонної служби України щодо можливого перетину ними кордону.

Розгляд відкладено на 3 грудня 2018 року у зв'язку із зобов'язанням прокурора надати підтвердження щодо неможливості прибути потерпілих в судові засідання через їх тривале перебування за межами країни.

3 грудня 2018 року розгляд відкладено на 27 грудня 2018 року – із неявкою обвинуваченого.

27 грудня 2018 року розгляд справи відкладено на 15 січня 2019 року – із приводом обвинуваченого.

17 січня 2019 року у судді Струс Т.В. закінчилися повноваження та 18 січня 2019 року справу через неможливість повторного її розподілу між суддями скеровано до Львівського апеляційного суду для визначення підсудності.

На даний час справа перебуває в провадженні Червоноградського міського суду Львівської області, її призначено до судового розгляду на 28 жовтня 2019 року.

У своїх письмових поясненнях суддя Сокальського районного суду Львівської області Струс Т.В. зазначила, що в період розгляду справи представником потерпілого неодноразово збільшувалися позовні вимоги, у зв'язку з чим слід було відкладати розгляд справи для можливості ознайомлення обвинуваченого та його захисника із новими вимогами потерпілого.

Також судом вживалися заходи щодо забезпечення участі в судовому розгляді всіх потерпілих. Так, лише в січні 2019 року прокурором надано суду інформацію, щодо двох потерпілих, які жодного разу не прибули до суду, а саме встановлено, що один перебував у розшуку, як підозрюваний у вчиненні злочину та в даний час знаходиться під вартою у слідчому ізоляторі, інший за відомостями Прикордонної служби межі України не залишив, однак змінив місце проживання, якого прокурору встановити не вдалося. Разом з тим, обвинувачений зобов'язався надати пояснення лише після пояснень всіх потерпілих.

Проведеною попередньою перевіркою встановлено, що дії судді Сокальського районного суду Фарини Л.Ю. мали місце в 2014 році (вирок суду від 2 червня 2014 року).

Згідно з частиною четвертою статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI» (у редакції, що діяла на час ухвалення суддею Фариною Л.Ю. – до набрання чинності Законом України «Про забезпечення права на справедливий суд» від 12 лютого 2015 року № 192-VIII (набрав чинності 28 березня 2015 року)) дисциплінарне стягнення до судді застосовується не пізніше шести місяців із дня відкриття Вищою кваліфікаційною комісією суддів України провадження в дисциплінарній справі, але не пізніше року з дня вчинення проступку, без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці.

Відповідно до частини четвертої статті 96 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI» (в редакції Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд» від 12 лютого 2015 року № 192-VIII) дисциплінарне стягнення до судді застосовується не пізніше трьох років із дня вчинення проступку без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці.

Згідно з частиною одинадцятою статті 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII передбачено, що дисциплінарне стягнення до судді застосовується не пізніше трьох років із дня вчинення проступку без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці чи здійснення відповідного дисциплінарного провадження.

Відповідно до статті 58 Конституції України Закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Запровадження трирічного строку після 28 березня 2015 року є заходом, який погіршує становище суддів, а тому, в силу положень статті 58 Конституції України, підлягає застосуванню строк, встановлений частиною четвертою статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI» (у редакції, яка діяла до набрання чинності Законом України «Про забезпечення права на справедливий суд» від 12 лютого 2015 року № 192-VIII (набрав чинності 28 березня 2015 року)).

Згідно з пунктом 17 розділу III «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Вищу Раду правосуддя» звернення та скарги на дії суддів, щодо яких станом на 29 вересня 2016 року сплив строк притягнення до дисциплінарної відповідальності, не підлягають розгляду (а якщо провадження по ним відкрито, воно підлягає закриттю), окрім заяв та скарг на дії суддів, визначені в статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». Скарги та звернення долучаються до суддівського дос'є.

Пунктом 12.42. Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що заяви (скарги) на дії суддів, щодо яких станом на 29 вересня 2016 року сплив строк притягнення до дисциплінарної відповідальності, окрім заяв (скарг) на дії суддів, визначені в статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», залишається без розгляду, про що член Вищої ради правосуддя постановляє ухвалу. Залишені без розгляду заяви (скарги)

направляються до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та долучаються до суддівського досьє.

Отже строки застосування дисциплінарного стягнення щодо судді Сокальського районного суду Львівської області Фарини Л.Ю., передбачені наведеною вище редакцією статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI», сплинули.

Також попередньою перевіркою встановлено, що постановою Верховної Ради України від 5 липня 2016 року № 1434-VIII звільнено Пахута Сергія Олександровича з посади судді Сокальського районного суду Львівської області у зв'язку з поданням заяви про відставку.

Щодо дій судді Сокальського районного суду Львівської області Струс Т.В. при розгляді кримінального провадження № _____ за обвинуваченням _____ варто зазначити наступне.

Статтею 129 Конституції України визначено, що основними засадами судочинства є, зокрема, розумні строки розгляду справи судом.

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до пункту 1 частини сьомої статті 56 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» суддя зобов'язаний справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону із дотриманням засад і правил судочинства.

Статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод визначено, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Пунктом 1.5 Європейської хартії про закон «Про статус суддів» (Лісабон, 10 липня 1998 року) встановлено, що суддя зобов'язаний підтримувати високий рівень компетентності, необхідний для вирішення справ у кожному конкретному випадку, оскільки від рішення судді залежать гарантії та права особи.

Об'єктивність судді є необхідною умовою для належного виконання ним своїх обов'язків. Вона проявляється не тільки у змісті винесеного рішення, а й у всіх процесуальних діях, що супроводжують його прийняття (пункти 1.2, 2.1 Бангалорських принципів поведінки суддів від 19 травня 2006 року, схвалених Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року № 2006/23).

Відповідно до частини першої статті 7 КПК України однією із загальних засад кримінального провадження є розумність строків.

Частиною першою статті 21 КПК України передбачено, що кожному гарантується право на справедливий розгляд та вирішення справи в розумні

строки незалежним і неупередженим судом, створеним на підставі закону.

Відповідно до частин першої, третьої статті 28 цього Кодексу встановлено, що під час кримінального провадження кожна процесуальна дія або процесуальне рішення повинні бути виконані або прийняті в розумні строки. Розумними вважаються строки, що є об'єктивно необхідними для виконання процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень. Розумні строки не можуть перевищувати передбачені цим Кодексом строки виконання окремих процесуальних дій або прийняття окремих процесуальних рішень.

Критеріями для визначення розумності строків кримінального провадження є: складність кримінального провадження, яка визначається з урахуванням кількості підозрюваних, обвинувачуваних та кримінальних правопорушень, щодо яких здійснюється провадження, обсягу та специфіки процесуальних дій, необхідних для здійснення досудового розслідування тощо; поведінка учасників кримінального провадження; спосіб здійснення слідчим, прокурором і судом своїх повноважень.

Поняття розумного строку є оціночним. У кожному разі розумним слід вважати строк, необхідний суду для правильного вирішення справи у передбаченій законом процесуальній формі.

Важливим елементом для встановлення відомостей про ознаки дисциплінарного проступку є очевидна безпідставність недотримання строків розгляду заяви. Сам лише факт недотримання строку, встановленого законом для розгляду заяви, не може автоматично вказувати на наявність підстави для дисциплінарної відповідальності судді.

З урахуванням практики Європейського суду з прав людини розумність тривалості провадження повинна бути оцінена в світлі обставин справи та з огляду на такі критерії: правову та фактичну складність справи; поведінку заявника, а також інших осіб, які беруть участь у справі, інших учасників процесу; поведінку органів державної влади (насамперед суду); характер процесу та його значення для заявника (справи «Федіна проти України» від 2 вересня 2010 року, «Смірнова проти України» від 8 листопада 2005 року, «Матіка проти Румунії» від 2 листопада 2006 року, «Літоселітіс проти Греції» від 5 лютого 2004 року).

У Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема, питання етики, несумісної поведінки та безсторонності, зазначено, що судді повинні мати високий рівень професійної свідомості та виконувати свої обов'язки ретельно з метою дотримання вимог щодо прийняття рішень у розумний строк.

Також у вказаному Висновку зазначено, що для того, щоб виправдати дисциплінарне провадження, порушення має бути серйозним та кричущим.

Також у пункті 5 Резолюції Європейської асоціації суддів стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів (Тронхейм, 27 вересня 2007 року) вказано, що відповідна дисциплінарна справа щодо судді може бути відкрита тільки у випадках, коли мала місце негідна звання судді

поведінка і її наслідки є такими серйозними і жахливими, що потребують накладання дисциплінарних стягнень.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 106 Закон України «Про судоустрій і статус суддів» суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження, зокрема, з підстав безпідставного затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом.

Проведеною попередньою перевіркою встановлено, що суддею Сокальського районного суду Львівської області Струс Т.В. дійсно під час розгляду вищевказаного кримінального провадження не було дотримано розумних строків розгляду справи, проте таке порушення обумовлено низкою об'єктивних обставин.

Встановлені обставини не дають підстав для висновку про наявність умислу або недбалості чи неналежного ставлення судді Струс Т.В. до службових обов'язків, вони фактично зводяться до незгоди із процесуальними діями судді, а тому такі дії суддів не можна кваліфікувати як дисциплінарний проступок, передбачений пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Проведеною попередньою перевіркою також встановлено, що доводи автора скарги щодо дій судді Сокальського районного суду Львівської області Струс Т.В. при розгляді цивільної справи № _____ за позовом _____ до _____ про визнання договору купівлі-продажу недійсним та витребування майна від добросовісного набувача зводяться до незгоди з ухвалою Сокальського районного суду Львівської області від 30 липня 2018 року у вищевказаній справі.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами.

Виключно законами України визначаються судоустрій та судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України.

Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року № 6-рп/2001).

Вища рада правосуддя діє у межах повноважень, визначених у статті 131 Конституції України та статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», і не вправі оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст. Виключне право перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Відповідно до частини другої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII скасування або зміна судового рішення не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли скасоване або змінене рішення ухвалено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

Умисного порушення норм права чи неналежного ставлення судді Сокальського районного суду Львівської області Струс Т.В. до службових обов'язків Львівським апеляційним судом при скасуванні ухвали Сокальського районного суду Львівської області від 30 липня 2018 року про відмову у задоволенні заяви про забезпечення позову (постанова суду апеляційної інстанції від 29 грудня 2018 року), а також при скасуванні рішення Сокальського районного суду Львівської області від 12 грудня 2018 року про відмову у задоволенні позову (постанова суду апеляційної інстанції від 29 травня 2019 року) у цивільній справі № встановлено не було.

З огляду на викладене в діях судді Сокальського районного суду Львівської області Струс Т.В. не вбачається ознак дисциплінарного правопорушення.

Частиною першою статті 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначено, що дисциплінарне провадження розпочинається за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Встановлено, що дисциплінарна скарга Мартинюка В.І. не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Сокальського районного суду Львівської області Струс Т.В. ознак дисциплінарного проступку при розгляді вищевказаних справ, який відповідно до частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також не містить фактичних даних, а саме доказів безпідставного затягування вказаною суддею розгляду кримінального провадження за обвинуваченням

Відповідно до частини шостої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Згідно з пунктами 2, 3, 5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду

та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді, у дисциплінарній скарзі порушується питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді, звільненого з посади або повноваження якого припинені.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Мартинюка І.І. слід залишити без розгляду.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 17 розділу III «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктами 12.5, 12.42 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Мартинюка Віталія Ігоровича стосовно суддів Сокальського районного суду Львівської області Фарини Лідії Юріївни, Пахута Сергія Олександровича, Струс Тетяни Василівни залишити без розгляду та направити до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України для долучення до суддівського досьє стосовно судді Сокальського районного суду Львівської області Фарини Лідії Юріївни.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

І.А. Артеменко